

Arrest

nr. 284 023 van 30 januari 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. BLOMME
Vredelaan 66
8820 TORHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 12 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 november 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. CORNETTE *loco* advocaat K. BLOMME en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Russische nationaliteit en van Tsjetsjeense origine te zijn, verblijft sinds 2003 in België. Hij verzoekt op 29 maart 2022 om internationale bescherming. Op 11 augustus 2022 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aangetekend wordt verzonden aan verzoeker, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russische staatsburger te zijn van Tsjetsjeense origine. U werd geboren op 16/12/1995 in Ivano Frankovsk (Oekraïne), waar uw moeder en broer en zus op dat moment verbleven omwille van de eerste Tsjetsjeense burgeroorlog. Uw vader was politiecommissaris in Urus Martan (Tsjetsjenië). Tijdens de oorlog vocht hij voor een onafhankelijk Tsjetsjenië. In 1997 keerde uw gezin terug naar Urus Martan. Bij het uitbreken van de tweede burgeroorlog, in 1999, vluchtte uw gezin terug naar Oekraïne. Uw vader bleef in Tsjetsjenië om te vechten. In 2001 vluchtte hij naar Polen, waar jullie hem niet veel later vervoegden. Uw ouders dienden een verzoek tot internationale bescherming in in Polen in 2001, en werden erkend als vluchteling. In 2003 verhuisden jullie van Polen naar België, en dienden uw ouders opnieuw een verzoek tot internationale bescherming, hetgeen werd afgewezen door de Belgische asielautoriteiten op 07/05/2004. Deze beslissing werd bevestigd door de Vaste Beroepscommissie op 17/03/2006 (ref: 051461). Uw familie bleef in België wonen. In 2010 werd het verblijf van uw vader geregulariseerd. Op 03/06/2013 werd de Poolse vluchtelingenstatus van uw vader bevestigd door het CGVS.

In de zomer van 2008, 2009, 2011, 2012 en 2013 ging u op vakantie in Tsjetsjenië om onder andere uw grootouders te bezoeken. U kende toen geen problemen bij uw terugkeer. Uw dossier bevat een kopie van een Russisch paspoort op uw naam, uitgereikt in Oekraïne dd. 30/11/2009), alsook vliegtuigtickets Brussel-Moskou op uw naam.

Op 06/01/2015 werd u door de correctionele rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 30 maanden, met 5 jaar uitstel, uitgezonderd van een effectieve gevangenisstraf van 12 maanden, omwille van diefstal met geweld.

Op 16/05/2017 werd u door de correctionele rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een probatiestraf van 2 jaar, omwille van opzettelijke slagen en verwondingen.

Op 08/05/2019 werd u door de correctionele rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 maanden, omwille van opzettelijke slagen en verwondingen. Gezien u zich bovendien in de staat van wettelijke herhaling bevond met het vonnis van 06/01/2015, werd de gevangenisstraf van 30 maanden, waartoe u toen met uitstel veroordeeld werd, effectief.

Op 27/08/2019 werd u aangehouden door de politie en opgesloten in de gevangenis van Antwerpen.

Op 30/04/2020 werd u door het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 40 maanden, omwille van belaging en verkrachting.

Op 15/10/2020 werd u door het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 20 maanden, omwille van opzettelijke slagen en verwondingen.

Op 25/11/2020 werd u door de correctionele rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden, omwille van illegaal wapenbezit.

Op 29/03/2022 diende u een verzoek in tot internationale bescherming bij de bevoegde asielinstanties. U werpt hierbij op dat u bij terugkeer naar de Russische Federatie vreest om vervolgd te worden omwille van het politieke profiel van uw vader. Verder vreest u ook vervolgd of verstoten te worden door de Tsjetsjeense maatschappij en uw familie, omwille van het feit dat u veroordeeld bent tot een zedendelict. Daarnaast bent u ook een aanhanger van de onafhankelijke republiek Itsjkerië, en heeft u hun vlag als hoofdingsafbeelding ingesteld op Facebook. U vreest dat u omwille van het delen van deze vlag eveneens problemen kunt krijgen bij terugkeer naar de Russische Federatie. Tot slot vreest u ook om door de Russische autoriteiten gedwongen te worden om te gaan vechten in Oekraïne.

U legt geen documenten neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaatgeneraal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het

kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er moet worden vastgesteld dat de vluchtelingenstatus u niet kan worden toegekend omdat uw gedrag allerm minst getuigt van een daadwerkelijke nood aan internationale bescherming en u onvoldoende concrete elementen aanbrengt waaruit geconcludeerd kan worden dat u in de Russische Federatie actueel daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren.

Wat betreft uw vrees voor vervolging door de Russische autoriteiten omwille van het politieke profiel van uw vader, meer bepaald de verklaring dat uw vader heeft meegestreden als rebel in beide Tsjetsjeense onafhankelijkheidsoorlogen, dient het volgende opgemerkt te worden. Ten eerste kunnen er ernstige vraagtekens worden geplaatst bij voornoemde profiel van uw vader. Tijdens zijn asielprocedure in 2003, werd er een manifest gebrek aan medewerking vastgesteld in hoofde van uw vader, waarbij hij weigerde info te verschaffen over zijn politieke activiteiten, waardoor zijn profiel als Tsjetsjeense onafhankelijkheidsstrijder geenszins vaststaat (zie landeninfo: Weigeringsbeslissing G.T.). Ook uzelf kunt weinig tot geen info geven over uw vader zijn tijd als rebel. U zegt dat uw vader hier nooit met u over wilde praten (CGVS p.6). Van een verzoeker tot internationale bescherming, die zijn vervolgingsvrees baseert op het profiel van zijn vader, kan echter redelijkerwijs verwacht worden dat hij voldoende gedetailleerde en concrete info kan geven over dit profiel. Het feit dat u hierover geen verdere info kunt geven behalve "dat hij commissaris was en tijdens de oorlog tegen Rusland vocht" (CGVS p.6) is geenszins voldoende om uw vrees voor vervolging hierdoor aannemelijk te maken. Zelfs indien aangenomen zou worden dat uw vader effectief als onafhankelijkheidsstrijder actief was tijdens de Tsjetsjeense burgeroorlogen -quod non- dan nog maakt u geenszins hard dat u hierdoor een persoonlijk risico op vervolging zou lopen bij terugkeer naar uw land van herkomst. Integendeel, uit uw verklaringen blijkt dat u de afgelopen jaren maar liefst vijf keer terugkeerde naar Tsjetsjenië om op familiebezoek te gaan, waarbij u legaal en openlijk reisde, en dit zonder daar enig probleem te kennen (CGVS p.3; p.6). Geconfronteerd met deze vaststelling, zegt u dat de autoriteiten in het verleden waarschijnlijk niet op de hoogte waren van uw verblijf in de Russische Federatie, maar dat u bij repatriëring ongetwijfeld in het vizier zult lopen, waardoor u in dat geval wél problemen zult kennen met de Russische autoriteiten (CGVS p.6). Echter, indien de Russische autoriteiten u echt zouden viseren omwille van het politieke profiel van uw vader, dan is het niet geloofwaardig dat u in het verleden al verschillende malen probleemloos heen en weer kon reizen en de douane passeren. Bijgevolg ondergraaft het feit dat u al verschillende malen probleemloos terugkeerde naar de Russische Federatie, volledig uw beweerde vrees voor vervolging omwille van uw vader zijn politieke profiel.

Wat betreft uw vrees om vervolgd of verstoten te worden door enerzijds de Tsjetsjeense maatschappij en anderzijds uw familie, indien zij te weten zouden komen dat u in België strafrechtelijk veroordeeld werd voor een zedenfeit, dient het volgende opgemerkt te worden. U wijst er op dat u veroordeeld werd voor verkrachting, en dat dit in Tsjetsjenië "not done" is (CGVS p.6). U zegt dat zelfs LGBT, die gewoon hun geaardheid willen beleven zonder anderen te schaden, vervolgd en vermoord worden in Tsjetsjenië, waardoor u vreest voor uw leven als u als veroordeeld zedendelinquent zou terugkeren (CGVS p.5). De bewering dat zedendelinquenten systematisch en ernstig vervolgd worden in de Russische Federatie is echter een louter blote bewering, die u op geen enkele manier staakt met objectieve info, en waarvoor het CGVS ook geen enkele indicatie heeft. Bijgevolg is uw vrees voor vervolging louter omwille van de aard van uw strafrechtelijke veroordeling puur hypothetisch. Voor zover u daarnaast ook vreest omwille van deze veroordeling verstoten te worden door uw familie in Tsjetsjenië, omdat u een schande zou zijn voor hen (CGVS p.6), dient opgemerkt te worden dat deze vrees opnieuw louter hypothetisch is. Uit uw verklaringen blijkt dat niemand van uw familie, noch uw gezin in België, noch uw bredere familie in Tsjetsjenië, duidelijk op de hoogte is van het feit dat u ook veroordeeld werd omwille van een zedenfeit (CGVS p.6-7). Ze zijn wel van de andere veroordelingen op de hoogte, maar niet van het zedenfeit. Hun reactie op de andere veroordelingen is dat ze teleurgesteld of boos zijn (CGVS p.7). U wijst er echter op dat er online artikels van Het Laatste Nieuws (HLN) bestaan waarin uw voornaam wordt genoemd, dus dat het niet moeilijk is voor uw familie om te ontdekken wat u precies heeft gedaan (CGVS p.6-7). Gevraagd hoe het dan kan dat uw familie dit tot nu toe nog altijd niet heeft ontdekt, vertelt u echter zelf dat uw familie geen Belgische media volgt (CGVS p.7). Er kan dan ook niet ingezien worden waarom uw familie in de toekomst wél op nieuwsartikels van HLN zou stuiten. Volledigheidshalve kan hier ook aan worden toegevoegd dat na onderzoek inderdaad twee artikels gevonden konden worden over u op HLN, maar dat in geen van beide artikels iets over de door u gepleegde zedenfeiten wordt vermeld (zie landeninfo: Artikels HLN). Bijgevolg maakt u geenszins hard dat u bij terugkeer naar de Russische Federatie risico loopt om verstoten te worden door uw familie.

Wat betreft uw vrees om vervolgd te worden door de autoriteiten in uw land van herkomst omdat u de vlag van Itsjkerië heeft ingesteld als hoofdingsafbeelding op Facebook, dient wederom opgemerkt te worden dat dit een zeer hypothetische en vergezochte vrees is. Uit onderzoek van uw Facebookprofiel blijkt effectief dat u in 2017 de vlag van Itsjkerië instelde als hoofdingsafbeelding (zie landeninfo: Facebookprofiel). U heeft op deze foto slechts twee likes. Voor de rest geeft u zelf aan dat u een aanhanger bent van de Tsjetsjeense onafhankelijkheid, maar geen echte politieke activiteiten heeft (CGVS p.4). De vlag op uw Facebookprofiel is dan ook de enige veruitwendiging van uw overtuigingen. U stelde de vlag in als hoofdingsafbeelding “omdat u het een mooie vlag vindt en u iets nieuws op uw cover wilde zetten” (CGVS p.7). Hierbij kan gewezen worden op het feit dat u deze hoofdingsafbeelding gewoon kunt verwijderen. Uw uitleg dat u uw wachtwoord vergeten bent en geen toegang meer heeft tot uw Facebookprofiel (CGVS p.5); p.7), kan uiteraard niet overtuigen, gezien er voldoende mogelijkheden zijn om een vergeten wachtwoord te veranderen. In ieder geval is het weinig aannemelijk dat de Russische autoriteiten u ernstig zouden vervolgen omwille van één foto op Facebook met weinig tot geen bereik.

Wat betreft, tot slot, uw vrees om naar Oekraïne gestuurd te worden om te gaan vechten, dient opnieuw vastgesteld te worden deze vrees puur hypothetisch is. Uit de objectieve info waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat er nog steeds geen algehele mobilisatie is gebeurd van dienstplichtigen in de Russische Federatie. Bovendien geldt de dienstplicht maar tot 27 jaar (zie landeninfo: COI Focus: Russische Federatie: Elementen van de Russische militaire dienstplichtwet). Gezien u geboren bent op 16/12/1995, en uw gevangenisstraf pas afloopt in 2026, zult u in ieder geval buiten deze leeftijdscategorie vallen. Bijgevolg toont u op geen enkele manier aan dat u bij terugkeer naar de Russische Federatie een risico loopt om naar het front te worden gestuurd.

Gezien het geheel aan bovenstaande vaststellingen moet er dan ook geconcludeerd worden dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u in de Russische Federatie actueel daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren. De vluchtelingenstatus kan u dan ook niet worden toegekend.

Wat betreft de beoordeling van uw nood aan subsidiaire bescherming bij terugkeer naar uw land van herkomst, dient het volgende te worden opgemerkt.

Het CGVS is van oordeel dat er geen reden is om uitspraak te doen over het bestaan in uw hoofd van een reëel risico op ernstige schade. Artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet verplicht namelijk niet dat de voorwaarden voor de toekenning van de subsidiaire bescherming worden nagegaan alvorens te besluiten tot uitsluiting van deze bescherming. Aangezien er, rekening houdend met alle omstandigheden eigen aan uw zaak, ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de uitsluitingsclausules op u van toepassing zijn, is er geen reden om na te gaan of u bovendien niet voldoet aan de criteria voor de subsidiaire bescherming terwijl u ervan moet worden uitgesloten (naar analogie: Raad van State, arrest 249.122 van 3 december 2020).

Artikel 55/4, § 1, c) Vw. stipuleert dat een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd.

Voor de invulling van het begrip ‘ernstig misdrijf’ kan *mutatis mutandis* verwezen worden naar de criteria waarmee volgens het UNHCR rekening dient te worden gehouden bij de kwalificatie van een misdrijf als ernstig in de zin van artikel 1, par. F, lid b van de Vluchtelingenconventie: de aard van het misdrijf, het toegebrachte leed, het type procedure voor de berechting van het misdrijf, de (aard van de) voorziene straf, en de vraag of de meeste andere rechtssystemen het misdrijf in kwestie eveneens als ernstig zouden beschouwen (UNHCR, “Background Note on the Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees”, Genève, 4 september 2003, randnr. 38-40). Deze factoren kunnen bovendien op zichzelf, of in combinatie met elkaar, leiden tot de conclusie dat de feiten ernstig zijn (zie: EASO judicial Analysis: Exclusion - Articles 12 and 17 Qualification Directive, eerste editie (2016), p.24).

In dit verband dient specifiek te worden gewezen op de feiten waarvoor u door het Hof van Beroep van Antwerpen op 30/04/2020 definitief veroordeeld werd. Hieruit blijkt dat u schuldig werd bevonden aan de misdaad van verkrachting, aan opzettelijke slagen en verwondingen, en aan de belaging van uw ex-vriendin.

Wat betreft de aard van de feiten en het toegebrachte leed, kan worden verwezen naar de inhoud van het voormelde arrest. Uit de resultaten van het uitgevoerde strafonderzoek blijkt dat u op 05/03/2018 had afgesproken met uw ex-vriendin in een hotelkamer. Nadat jullie ruzie kregen, heeft u uw vriendin hardhandig verkracht en vervolgens twee uur lang mishandeld (o.a. door haar vuistslagen te geven in haar gezicht, haar te verdrinken in de bidet, en met uw voet op haar hoofd te staan tot zij het bewustzijn verloor) (arrest X C/644/2020, dd. 30/04/2020 (hierna 'arrest'), p.8). Na tussenkomst van de politie verklaarde u dat de seks met wederzijdse toestemming had plaatsgevonden, en dat uw slachtoffer haar verwondingen zelf had aangebracht of tegen de deur was gelopen (arrest p.7). Het Hof oordeelde echter dat, in weerwil van uw verklaringen en het feit dat uw slachtoffer achteraf haar initiële verklaringen weer wenste in te trekken, er voldoende objectieve elementen aanwezig waren waarmee uw schuld werd bewezen (arrest p.10). Zo konden de verbalisanten ter plaatse vaststellen dat uw slachtoffer bont en blauw was geslagen, en dat u haar gescheurde damesonderbroek had trachten te verstoppen boven de spiegel (arrest p.9-10). Het Hof oordeelde de feiten dan ook zonder meer bewezen. Een dergelijke ernstige aantasting van de fysieke en psychische integriteit van het slachtoffer, kan niet anders dan ernstig beschouwd worden.

Verder kan ook gewezen worden op de strafmaat die het Hof hanteerde. U werd veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van 40 maanden en een ontzetting uit de rechten conform artikel 31 eerste lid van het Strafwetboek voor een termijn van 5 jaar (arrest p.4 juncto p.13).

Voorts dient benadrukt te worden dat het Hof bij zijn beoordeling zelf wees op de aard en de **ernst** van de feiten, en ook de strafrechtelijke voorgaanden (arrest p.11). Het Hof oordeelde uitdrukkelijk dat u voldoende kansen heeft gekregen om komaf te maken met uw agressieproblemen (arrest p.11). Ze wees bovendien op uw obsessief gewelddadig en jaloers handelen, waarvoor uw slachtoffer telkens opnieuw plooide (arrest p.10). Bijgevolg oordeelde het Hof, rekening houdend met de ernst van de bewezen verklaarde feiten, de omstandigheden waarin deze werden gepleegd, alsook met uw strafrechtelijke verleden en uw persoonlijke en sociale situatie, een hoofdgevangenisstraf van 40 maanden een gepaste straf (arrest p.11-12).

Uit de aard van de feiten, de straf die u werd opgelegd en de motiveringswijze van de strafrechter blijkt ontegensprekelijk dat u werd veroordeeld voor een 'ernstig misdrijf'. Het door u gepleegde misdrijf valt bovendien niet te verzoenen met de humanitaire inslag van het subsidiaire beschermingsstatuut en de daaruit voortvloeiende internationale bescherming. **Het misdrijf dat u heeft begaan en waarvoor u werd veroordeeld, dient dan ook te worden beschouwd als een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.**

Daar u als dader werd veroordeeld voor deze feiten door het Hof van Beroep, blijkt voorts dat u individuele verantwoordelijkheid draagt hiervoor.

Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u door een medewerker van het CGVS bevraagd over uw strafrechtelijk verleden. U haalde daarbij geen elementen aan die u zouden kunnen vrijstellen van uw individuele verantwoordelijkheid bij de door u gepleegde feiten. Geconfronteerd met de mogelijkheid dat u omwille van de feiten waarvoor u werd veroordeeld mogelijk uitgesloten kon worden van de subsidiaire beschermingsstatus bracht u geen elementen aan die tot een andere conclusie kunnen leiden. U vertelt dat u in een slechte periode van uw leven zat, maar dat u de feiten niet wilt minimaliseren (CGVS p.5). U aanvaardt uw straf en bent bezig met uw agressieprobleem aan te pakken (CGVS p.5). Het feit dat u schuldinzicht toont doet echter op geen enkele wijze afbreuk aan het feit dat u een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) Vw. hebt gepleegd. .

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u een ernstig misdrijf heeft gepleegd, in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet. Om die reden dient u uitgesloten te worden van de subsidiaire beschermingsstatus.

Wanneer de commissaris-generaal een verzoeker om internationale bescherming de vluchtelingenstatus weigert en uitsluit van de subsidiaire beschermingsstatus, moet hij overeenkomstig artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet een advies uitbrengen over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk kunt maken dat u in de Russische Federatie daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in dient te koesteren in de zin

van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. U haalt verder geen andere elementen aan waaruit blijkt dat u in uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade loopt conform art. 48/, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet en evenmin beschikt het CGVS over elementen die daarop wijzen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Het CGVS is dan ook van mening dat u kan worden teruggesteund naar de Russische Federatie. Een verwijderingsmaatregel is verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

U komt niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Steunend op artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt u uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.
(...)"

2. Beoordeling van de zaak

Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift onder meer op de onzekerheid over hoe de oorlog tussen Rusland en Oekraïne zich zal ontwikkelen en op de imminente dreiging dat het conflict zich op een gegeven moment nog zal uitbreiden. Hij verwijst naar meerdere nieuwsberichten (stuk 3 bij het verzoekschrift) en oppert dat er wel degelijk een reëel risico is dat Rusland zal overgaan tot een algemene mobilisatie, waardoor hij verplicht zou worden om te vechten in de oorlog en dat het bovendien goed mogelijk is dat ook de dienstplicht zal verhoogd worden.

In de bestreden beslissing van 11 augustus 2022 wordt aangaande de, tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal, geuite vrees van verzoeker om naar Oekraïne gestuurd te worden om te gaan vechten, gesteld dat deze puur hypothetisch is en dat er blijkens de objectieve informatie waarover het commissariaat-generaal beschikt nog steeds geen algemene mobilisatie is gebeurd van dienstplichtigen in de Russische Federatie. Bovendien geldt de dienstplicht maar tot 27 jaar, is verzoeker geboren op 16 december 1995 en loopt zijn gevangenisstraf pas af in 2026, waardoor hij in ieder geval buiten deze leeftijdscategorie zal vallen.

Ter terechtzitting verwijst verzoeker nogmaals naar de zeer gevaarlijke situatie in zijn land van herkomst, naar de onzekerheid over de oorlog met Oekraïne en naar de reeds gedeeltelijk uitgevoerde mobilisatie.

De verwerende partij stelt in haar verweer ter terechtzitting dat er nog geen algemene mobilisatie is afgekondigd en dat er geen enkel concreet element voorligt dat verzoeker als dienstplichtige of als reservist zal worden opgeroepen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat uit de overvloed aan westerse mediaberichtgeving het op datum van terechtzitting een gegeven van algemene bekendheid betreft dat er in Rusland in september 2022 een gedeeltelijke mobilisatie werd afgekondigd en dat er minstens het vermoeden aanwezig is dat de officiële mobilisatiecriteria door de Russische autoriteiten niet steeds correct worden toegepast en het mede in het verlengde hiervan onmogelijk is een klaar zicht te krijgen op de behandeling van terugkerende mannelijke Russische onderdanen na een jarenlang verblijf in het buitenland.

De Raad stelt vast dat hij over te weinig informatie beschikt, niet in het minst in verband met de omstandigheden waarin de gedeeltelijke mobilisatie zich in Tsjetsjenië ontvouwt, de regio van herkomst van verzoeker. Dat verzoeker thans 27 jaar is en zich nog enige tijd in een Belgische gevangenis bevindt, doet geen afbreuk aan het gegeven dat er op heden geen objectieve informatie voorligt over de feitelijke tenuitvoerlegging van de mobilisatie doorgevoerd door de Russische autoriteiten. De situatie is dermate volatiel en onzeker dat niet kan worden uitgesloten dat het conflict zich nog zal uitbreiden, dat er eventueel een algemene mobilisatie zal worden afgekondigd of dat de dienstplichtleeftijd zal worden opgetrokken.

Gezien de Raad inzake de hoger aangehaalde elementen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 11 augustus 2022, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS